

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ : 718/2004

Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (Τακτική Διαδικασία)

Δικαστής: Αικατερίνη Ντελή

Δικηγόροι: Αντώνιος Βουδούρης- Αγγελική Γολεμάτη, Γεώργιος Παλάζης

Ετήσια χρηματιστηριακή παραγραφή. Μη νόμιμη η εν λόγω ένσταση διότι αφορά αξιώσεις από τις κύριες χρηματιστηριακές συναλλαγές, δηλαδή αυτές που συνάπτονται εντός του χρηματιστηρίου και μεταξύ των μελών του και όχι εκείνες που προέρχονται από τις παρεπόμενες χρηματιστηριακές συναλλαγές, όπως είναι η καταρτιζόμενη μεταξύ μέλους του χρηματιστηρίου και πελάτη του σύμβαση χρηματιστηριακής παραγγελίας, η οποία υπόκειται ως προς την παραγραφή στις διατάξεις του Αστικού Δικαίου. (1),(2),(3)

Κατά το άρθρο 15 παρ. 1 του Ν. 3632/1928 χρηματιστηριακές συναλλαγές είναι οι δικαιοπραξίες που συνάπτονται χρηματιστηριακώς και έχουν ως αντικείμενο χρηματιστηριακά πράγματα. Χρηματιστηριακά δε πράγματα θεωρούνται κατά το άρθρο 17 παρ. 1-3 του ίδιου νόμου, όπως αυτό ισχύει μετά τις τροποποιήσεις του, τα εκεί προσδιοριζόμενα χρεόγραφα, μετοχές, ομολογίες, συνάλλαγμα και τα πολύτιμα μέταλλα. Με το άρθρο 20 του Ν. 1806/ 1988, που αντικατέστησε το άρθρο 16 του αναφερομένου στην αρχή νόμου, ορίστηκε ότι χρηματιστηριακές συναλλαγές θεωρούνται μόνον α) η πώληση τοις μετρητοίς, η οποία καταρτίζεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τη σχετική νομοθεσία περί χρηματιστηρίων, β) η πώληση με ειδικές συμφωνίες, όπως ενδεικτικά η παράδοση των αξιών μετά πάροδο ορισμένης προθεσμίας κ.λ.π. και γ) κάθε δικαιοπραξία συναφής με την διενέργεια και την εκτέλεση των ανωτέρω συμβάσεων. Υπό τον όρο πώληση αυτού του άρθρου νοείται και η αγορά, καθόσον ο νομοθέτης ακολουθεί πλέον την ορολογία του Α. Κ (Δημ. Τσιμπανούλη « Οι επενδυτικές υπηρεσίες στο Ελληνικό και Κοινοτικό Δίκαιο, ιδίως επί χρηματιστηριακών συναλλαγών » εκδ. 1989. σελ. 55 σημ. 82 β). Στην κατηγορία γ' του άρθρου 20 του Ν. 1086/ 1998, δηλαδή στην κατηγορία των χρηματιστηριακών συμβάσεων ή άλλων παρεπομένων των συμβάσεων αυτών δικαιοπραξιών υπάγεται και η σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας (Δημ. Τσιμπανούλη ό.π σελ. 55, 58 και 61). Αυτή έχει ως αντικείμενο την ανάληψη από το χρηματιστή της υποχρέωσης να εκτελέσει την παραγγελία (εντολή) του πελάτη για την αγορά ή πώληση χρηματιστηριακών πραγμάτων, με τη σύναψη κύριας χρηματιστηριακής σύμβασης, την ανάληψη δε από τον πελάτη της

υποχρέωσης να καταβάλει στον χρηματιστή την αμοιβή (προμήθεια) για την εκτέλεση της χρηματιστηριακής συναλλαγής (Απ. Γεωργιάδη ΕΕμπΔ ΜΕ΄. 559). Η σύμβαση παραγγελίας, κατά την ορθότερη και κρατούσα άποψη, αποτελεί σύμβαση εμπορικής παραγγελίας επί της οποίας έχουν ευθεία εφαρμογή οι περί εντολής διατάξεις του Α.Κ (ΟΛΑΠ 824/ 1977 ΝοΒ 26. 672, ΑΠ 1268 / 1994 ΔΕΕ 1995. 523, ΕφΑθ 3857/ 1983 ΕΕμπ ΔΕ. 584, ΕφΘεσ 2680/ 1987 Μ. 30). Εξάλλου, με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 του Ν. 2396/ 1996 καθορίζονται οι κύριες και παρεπόμενες επενδυτικές υπηρεσίες. Η λήψη, διαβίβαση και η εκτέλεση για λογαριασμό επενδυτών εντολών για κατάρτιση συναλλαγών επί ενός ή περισσοτέρων από τα καθοριζόμενα χρηματοπιστωτικά μέσα, αποτελεί κύρια επενδυτική υπηρεσία. Κατά την παρ. δε 6 του ίδιου άρθρου, οι μετοχές υπάγονται στην κατηγορία των κινητών αξιών, των καθοριζομένων από την παρ. 1 χρηματοπιστωτικών μέσων. Στο άρθρο 4 παρ. 1 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι η καθ' οιονδήποτε τρόπο κατ' επάγγελμα παροχή κύριων επενδυτικών υπηρεσιών στην Ελλάδα επιτρέπεται μόνο στις Επιχειρήσεις Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών (Ε.Π.Ε.Υ), το δε άρθρο 23 παρ. 1 του ίδιου νόμου ορίζει ότι ανώνυμη χρηματιστηριακή εταιρία (Α.Χ.Ε) είναι η ανώνυμη εταιρεία παροχής επενδυτικών υπηρεσιών με κύριο σκοπό τη διεξαγωγή χρηματιστηριακών συναλλαγών.

Περαιτέρω, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 713 και 714 του Α.Κ προκύπτει ότι ο εντολοδόχος οφείλει να διεξαγάγει την ανατεθείσα σε αυτόν υπόθεση, να πράξει, δηλαδή, για λογαριασμό του εντολέα του, κάθε τι που υποσχέθηκε και ό,τι επιβάλλει η φύση της υποθέσεως. Ευθύνεται δε έναντι του εντολέα του για κάθε πταίσμα. Έτσι, σε περίπτωση μη εκπληρώσεως της συμβάσεως ή πλημμελούς εκπληρώσεως ή παραβάσεως των νομίμων υποχρεώσεων, όπως στην περίπτωση της από τον εντολοδόχο διενέργειας πράξεως, για λογαριασμό του εντολέα του, χωρίς σχετική εντολή του τελευταίου, αξιώνεται όχι ο μειωμένος βαθμός επιμέλειας των λοιπών χαριστικών συμβάσεων (δόλος ή βαρεία αμέλεια), αλλά, λόγω του κατά τις περιστάσεις έντονα εμπιστευτικού χαρακτήρα της εντολής, η αυξημένη επιμέλεια του κοινού οφειλέτη και υποχρεούται ο εντολοδόχος να ανορθώσει την, οφειλόμενη σε πταίσμα του, θετική και αποθετική ζημία του εντολέως, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 330, 335 Α.Κ. Η εκπλήρωση, περαιτέρω, της παροχής του εντολοδόχου μέσω τρίτου προσώπου και συγκεκριμένα μέσω βοηθού εκπληρώσεως δεν αντίκειται, τουλάχιστον κατά κανόνα, στον εμπιστευτικό χαρακτήρα της εντολής, η δραστηριότητα δε του τελευταίου, εντασσόμενη στο πεδίο δράσεως του εντολοδόχου, αναλαμβάνεται με κίνδυνο και ευθύνη του εντολοδόχου, ο οποίος ευθύνεται για το πταίσμα του βοηθού « ως δι' ίδιον αυτού πταίσμα » κατά το άρθρο 334 Α.Κ (ΟΛΑΠ 25/1995 ΕλλΔνη 37. 37). Αν

ο βοηθός εκπληρώσεως, που δυνατόν να συνδέεται με τον οφειλέτη-εντολοδόχο με σύμβαση εργασίας, ή έργου, ή εντολής κ.λ.π., έχει και εξουσία αντιπροσωπεύσεως, τότε υφίσταται σχέση πληρεξουσιότητας και βοηθού εκπληρώσεως ταυτόχρονα.

Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 2 του Ν. 3632/1928 η προς χρηματιστή δοθείσα εντολή δύναται να αποδεικνύεται δια σημειώματος υπογραφόμενου από τον εντολέα. Το δε άρθρο 27 παρ. 1 και 2 του Ν. 1806/1988 προέβλεπε ότι όλες οι εντολές προς μέλος του χρηματιστηρίου και όλες οι χρηματιστηριακές συμβάσεις, καταγράφονται με πλήρη στοιχεία, ώστε τα αρμόδια όργανα να μπορούν να ελέγχουν την τήρηση των σχετικών διατάξεων. Για το σκοπό αυτό, με απόφαση του Υπουργού, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ του Χ.Χ.Α και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, μπορούν να τροποποιούνται οι διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας για τα βιβλία και τα στοιχεία των χρηματιστών και να καθορίζονται αυτά κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα. Μέλος του χρηματιστηρίου δεν μπορεί να επικαλεσθεί χρηματιστηριακή συναλλαγή, η οποία δεν αποδεικνύεται από τα παραπάνω νομίμως τηρούμενα βιβλία και εκδιδόμενα και παραδιδόμενα, όπου ο νόμος ορίζει, στοιχεία. Το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 59 παρ. 1 του Ν. 2533/ 1997, σύμφωνα με το οποίο οι εντολές προς κάθε Ε.Π.Ε.Υ, που διενεργεί συναλλαγές στο Χ.Α.Α, καθώς και όλες οι χρηματιστηριακές συμβάσεις, τις οποίες η Ε.Π.Ε.Υ που συμμετέχει στο Χ.Α.Α. συνάπτει για δικό της λογαριασμό, καταγράφονται με πλήρη στοιχεία, ώστε τα αρμόδια για την εποπτεία όργανα να ελέγχουν την τήρηση των σχετικών διατάξεων. Για το σκοπό αυτό τηρούνται τα βιβλία και στοιχεία που προσδιορίζονται από το παραπάνω άρθρο κατά τροποποίηση των προβλεφθέντων με το άρθρο 27 παρ. 1 βιβλίων και στοιχείων. Στη δεύτερη παράγραφο του ίδιου άρθρου, όπως αυτό τροποποιήθηκε, επαναλαμβάνεται ουσιαστικά και πάλι η προγενέστερη ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία μέλος του Χ.Α.Α. ή άλλη Ε.Π.Ε.Υ που συμμετέχει στο Χ.Α.Α δεν δικαιούται να επικαλεσθεί χρηματιστηριακή συναλλαγή, η οποία δεν αποδεικνύεται από τα παραπάνω νομίμως τηρούμενα βιβλία και εκδιδόμενα και νομίμως παραδιδόμενα στοιχεία. Από τη διατύπωση αυτών των διατάξεων, όπως ίσχυαν και όπως ισχύουν μετά την τροποποίηση τους, σαφώς προκύπτει ότι για την απόδειξη της χρηματιστηριακής συναλλαγής ως προς τον χρηματιστή κατ' αρχήν και ως προς την Α.Χ.Ε ή Ε.Π.Ε.Υ μεταγενέστερα καθιερώνεται μονομερώς ο έγγραφος αποδεικτικός τύπος υπό την ακόλουθη έννοια : Εφόσον αυτοί εγείρουν οποιαδήποτε αξίωση από εντολή πελάτη τους ή από χρηματιστηριακή συναλλαγή γενικά, δεν είναι επιτρεπτό να θεωρηθεί αυτή αποδεδειγμένη εάν δεν έχει καταχωρηθεί στα προβλεπόμενα από το νόμο βιβλία ή στοιχεία, τα τηρούμενα ή εκδιδόμενα και παραδιδόμενα νομίμως από αυτούς. Αν ο πελάτης τους- εντολέας είχε παράσχει έγγραφη εντολή για

τις γενόμενες συναλλαγές , αυτή σε συνδυασμό με τις εγγραφές στα ανωτέρω βιβλία ή στοιχεία περί της παροχής της και περί της εκτέλεσης της αποτελεί πλήρη απόδειξη για την κατάρτιση της σύμβασης εντολής και για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της Α.Χ.Ε ή Ε.Π.Ε.Υ, που απέρρεαν από την εντολή. Αν, όμως, η σύμβαση αυτών με τον εντολέα τους, που δεν έχει την ιδιότητα του χρηματιστή, δεν καταρτίσθηκε εγγράφως, οι εγγραφές στα βιβλία και στοιχεία τους αποτελούν πλήρη απόδειξη για το μέγεθος της απαιτήσεώς τους, όταν, όμως, η ύπαρξη της είναι αποδεδειγμένη κατ' άλλο τρόπο, καθόσον η μονομερής καταγραφή της σύμβασης εντολής δεν αρκεί προς απόδειξη της κατάρτισής της υπέρ του ιδίου του καταγράφοντος, αποτελούσα απλώς προϋπόθεση για την επίκληση και την περαιτέρω απόδειξή της. Όσον αφορά τον ανωτέρω εντολέα, ο οποίος εγείρει αξιώσεις από τη σύμβαση εντολής, δεν καθιερώνεται από το νόμο ο έγγραφος αποδεικτικός τύπος για την κατάρτιση της σύμβασης αυτής με το χρηματιστή ή την Α.Χ.Ε και Ε.Π.Ε.Υ. Αυτός έχει δικαίωμα να αποδείξει την κατάρτιση της με κάθε νόμιμο αποδεικτικό μέσο και με μάρτυρες, αφού πρόκειται για εμπορική συναλλαγή. Εάν η εντολή καταχωρήθηκε νομίμως στα τηρούμενα από το χρηματιστή βιβλία και στοιχεία υφίσταται υπέρ του εντολέως πλήρης απόδειξη περί της καταρτίσεως της, στηριζόμενη σε ιδιωτικό έγγραφο που εκδόθηκε από τον αντισυμβαλλόμενο του. Αυτή η ερμηνεία των ανωτέρω ειδικών διατάξεων στηρίζεται κατ' αρχήν στη διατύπωση του άρθρου 12 παρ. 2 του Ν. 3632/1928, σύμφωνα με την οποία η απόδειξη της κατάρτισης της σύμβασης εντολής από τον χρηματιστή, με έγγραφο υπογεγραμμένο από τον εντολέα του, είναι δυνητική, πράγμα που δεν θα συνέβαινε αν ο σκοπός του νομοθέτη ήταν η καθιέρωση του έγγραφου αποδεικτικού τύπου αμφιμερώς και γενικά. Όπως καθίσταται δε σαφές από το επόμενο εδάφιο αυτού του άρθρου, που αναφέρεται στην εκκαθάριση της αμοιβής του χρηματιστή (μεσιτικών κατά τη σχετική διατύπωση) από τον επόπτη με βάση το σημείωμα του εντολέως και το πινακίδιο του χρηματιστή που βεβαιώνει την εκτέλεση της εντολής, το ως άνω σημείωμα αποδεικνύει υπέρ του χρηματιστή την κατάρτιση της σύμβασης. Επίσης, όπως καθίσταται σαφές από το άρθρο 27 παρ. 1 και 2 του Ν. 1806/ 1988, όπως αυτό ίσχυε και όπως αυτό ισχύει μετά την τροποποίηση του με το άρθρο 59 παρ. 1 του Ν. 2533/ 1997, ο σκοπός του νομοθέτη, όταν απέκλειε την απόδειξη χρηματιστηριακών συναλλαγών μη καταχωρημένων στα καθοριζόμενα βιβλία και στοιχεία, ειδικά και μόνο για την περίπτωση της επίκλησης τους από το χρηματιστή ή τις Α.Χ.Ε και Ε.Π.Ε.Υ, ήταν η διασφάλιση της δυνατότητας ελέγχου αυτών από τα αρμόδια για την εποπτεία τους όργανα ως προς την τήρηση της χρηματιστηριακής νομοθεσίας. Για το σκοπό αυτό, ο νομοθέτης καθιέρωσε ουσιαστικά ως κύρωση αυτών την έκπτωση τους από το δικαίωμα να επικαλεσθούν συναλλαγή που δεν αποδεικνύεται από

τέτοιες καταγραφές, στις οποίες είναι υποχρεωμένοι να προβαίνουν. Αντιθέτως, δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτό πως η μη συμμόρφωση του χρηματιστή ή της Α.Χ.Ε και Ε.Π.Ε.Υ στην υποχρέωση τους αυτή, η οποία γεννάται μετά την κατάρτιση σύμβασης εντολής και εξαιτίας της, θα έχει συνέπειες στη δυνατότητα του εντολέως να την αποδείξει με όλα τα νόμιμα αποδεικτικά μέσα. Πρέπει ακόμη να αναφερθεί ότι η παραπάνω ερμηνεία των προαναφερομένων ειδικών διατάξεων είναι σύμφωνη με τους ορισμούς των διατάξεων των άρθρων 443, 444, 445, 447 και 448 του Κ.Πολ.Δικ ως προς την αποδεικτική δύναμη των ιδιωτικών εγγράφων (ΕφΑθ 417/ 1983 Αρμ. 1983. 1088, ΠολΠρωτΑθ 8958/ 1997 ΕΕμπΔ 1999, 29). Τέλος, από τις διατάξεις των άρθρων 12 παρ. 1 και 2 του Ν. 3632/ 1928 και της Υ.Α 6280/Β/508/31.5.1989 του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας (ΦΕΚ Β'417/ 31.5.1989) σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 8 επ. του ΕμπΝ και 443 επ. του Κ.Πολ.Δικ, προκύπτει ότι οι χρηματιστές υποχρεούνται να τηρούν, μεταξύ άλλων, βιβλιάριο τριπλότυπων πινακιδίων, τα οποία συντάσσονται και υπογράφονται από αυτούς την ημέρα που συνάπτουν την κύρια χρηματιστηριακή σύμβαση. Τα γνήσια και νομότυπα συντεταγμένα πινακίδια εκτέλεσης εντολής αποτελούν ιδιωτικά έγγραφα (άρθρο 445 του Κ.Πολ.Δικ) και περιέχουν πλήρη απόδειξη του περιεχομένου τους σε βάρος του εκδότη τους (άρθρο 445 του Κ.Πολ.Δικ) χρηματιστή και υπέρ του παραγγελέα, δηλαδή αποδεικνύουν πλήρως αφενός τη χρηματιστηριακή παραγγελία για τη διενέργεια της χρηματιστηριακής συναλλαγής και αφετέρου την κατάρτιση της κύριας χρηματιστηριακής συναλλαγής, αλλά επιτρέπεται ανταπόδειξη (ΕφΑθ 2654/1999 ΕλλΔνη 42. 243).

Στην προκειμένη περίπτωση, η ενάγουσα χρηματιστηριακή εταιρεία, με την υπό κρίση αγωγή της, εκθέτει τα ακόλουθα : Μεταξύ της ενάγουσας και του εναγομένου καταρτίσθηκε σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών αορίστου χρόνου, με την οποία η πρώτη ανέλαβε την υποχρέωση να διενεργεί, για λογαριασμό του δευτέρου, χρηματιστηριακές πράξεις μετά από εντολή του. Κατόπιν εντολής του εναγομένου, η ενάγουσα ενήργησε, κατά το χρονικό διάστημα από 30.3.2000 έως 26. 5.2000, τις αναφερόμενες στην αγωγή αγορές και πωλήσεις μετοχών, από τις οποίες προκύπτει ότι ο εναγόμενος της οφείλει το συνολικό ποσό των 7.122.258 δραχμών ήδη 20.901,71 ευρώ, το οποίο δεν της είχε καταβάλει μέχρι και την τρίτη εργάσιμη ημέρα μετά την κατάρτιση της συναλλαγής, με αποτέλεσμα να καταστεί υπερήμερος. Παρά δε τις επανειλημμένες οχλήσεις της ενάγουσας, ο εναγόμενος αρνείται να της καταβάλει έκτοτε το παραπάνω ποσό. Ζητεί δε να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να της καταβάλει το παραπάνω ποσό, με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της τρίτης ημέρας από κάθε επιμέρους συναλλαγή (ημέρα κατά την οποία κατέστη υπερήμερος), κατά τα

ειδικότερα εκτιθέμενα στην αγωγή, άλλως από την επομένη της επιδόσεως της κρινόμενης αγωγής, μέχρι την εξόφληση. Επίσης, η ενάγουσα ζητεί να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στη δικαστική της δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και υπό τα ως άνω αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή, για το καταψηφιστικό αντικείμενο της οποίας έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τα επ' αυτού αναλογούντα ποσοστά υπέρ τρίτων (σχετικά τα με αριθμούς 9037052 διπλότυπο της ΙΘ' Δ.Ο.Υ. δικαστικών εισπράξεων Αθηνών και 472113 γραμμάτιο εισπραξής του Τ.Ν), αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου προς συζήτηση, σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 9, 10, 42 και 44 του Κ.Πολ.Δικ και είναι πλήρως ορισμένη, καθόσον περιέχει όλα τα απαιτούμενα προς θεμελίωση της σύμφωνα με το νόμο στοιχεία, απορριπτομένης της περί του αντιθέτου ενστάσεως του εναγομένου ως αβάσιμης και νόμιμη, στηριζόμενη, κατά τα προαναφερόμενα στην οικεία θέση της μείζονα σκέψης στην αρχή της απόφασης, στις διατάξεις των άρθρων 12, παρ. 1,2,5,17 παρ. 1 εδαφ. γ', 25 παρ. 1 και 3, 26 παρ. 1 και 2 του Ν. 3632/ 1928, 20 παρ. 1 περ. γ', 21,22 παρ. 1-3 του Ν. 1806/ 1988, 2 παρ. 3, 23 παρ. 1 του Ν 1806/1988, 2 παρ. 3, 23 παρ. 1 του Ν. 2396/ 1996, 90 ΕμπΝ, 340, 341, 345, 346, 361 του Α.Κ, 176, 907, 908 του Κ.Πολ.Δικ. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητα της.

Ο εναγόμενος, με τις εμπροθέσμως κατατιθέμενες έγγραφες προτάσεις του, αλλά και με προφορική δήλωση των πληρεξούσιων δικηγόρων του στο ακροατήριο, που έχει νομότυπα καταχωρηθεί στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά, πλην της ανωτέρω περί αοριστίας ενστάσεως που προβάλλει, αφενός μεν συνομολογεί την κατάρτιση της επίδικης σύμβασης και αφετέρου αρνείται αιτιολογημένα τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν την ιστορική βάση της αγωγής, ισχυριζόμενος, κατ' εκτίμηση, ότι ουδέποτε έδωσε με οποιονδήποτε τρόπο εντολή στην ενάγουσα χρηματιστηριακή εταιρεία προς διενέργεια των επίδικων χρηματιστηριακών συναλλαγών, που αυτή επικαλείται ότι εκτέλεσε για λογαριασμό του. Περαιτέρω, ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι η αξίωση της ενάγουσας έχει υποπέσει στην προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 6 του Ν. 3632/ 1928 παραγραφή, σύμφωνα με την οποία « πάσα αξίωσις πηγάζουσα εκ χρηματιστηριακής συναλλαγής παραγράφεται μετά πάροδον έτους από της λήξεως του έτους καθ' ο συνήφθη η συναλλαγή , αφού οι ένδικες αγορές μετοχών εκτελέστηκαν στις 8.2.2000 και συνεπώς από την ημερομηνία αυτή έως και τις 26.2.2003, οπότε η ενάγουσα του επέδωσε την υπό κρίση αγωγή, παρήλθε χρονικό διάστημα πέραν του έτους. Η εν λόγω ένσταση κρίνεται απορριπτέα ως μη νόμιμη, διότι η ως άνω διάταξη, στην οποία ο εναγόμενος επιχειρεί να τη θεμελιώσει, αφορά

αξιώσεις από τις κύριες χρηματοστηριακές συναλλαγές, δηλαδή αυτές που συνάπτονται εντός του χρηματιστηρίου και μεταξύ των μελών του και όχι εκείνες που προέρχονται από τις παρεπόμενες χρηματοστηριακές συναλλαγές, όπως είναι η καταρτιζόμενη μεταξύ μέλους του χρηματιστηρίου και πελάτη του σύμβαση χρηματοστηριακής παραγγελίας, η οποία υπόκειται ως προς την παραγραφή της στις διατάξεις του Αστικού Κώδικα (γνωμοδότηση Ελ. Σκαλίδη στην Επιθ. Τραπεζικού και Χρηματοστηριακού Δικαίου, 2000. 1). Τέλος, ο εναγόμενος προβάλλει επικουρικά και προς κατάλυση της υπό κρίση αγωγής, την εκ του άρθρου 300 του Α.Κ. ένσταση οικείου πταίσματος της ενάγουσας στην πρόκληση της επίδικης ζημίας της, καθόσον αυτή δεν επεδίωξε, σύμφωνα και με τις σχετικές διατάξεις της χρηματοστηριακής νομοθεσίας αλλά και βάσει των όρων της μεταξύ των διαδίκων σύμβασης, είτε την προκαταβολή του τιμήματος της αγοράς των μετοχών που αναφέρονται στην υπό κρίση της αγωγής της, είτε στην εξόφληση αυτού εντός τριημέρου από την κατάρτιση της συναλλαγής. Περαιτέρω δε, η ενάγουσα συντέλεσε στην πρόκληση της ζημίας της, κατά τους ισχυρισμούς του εναγομένου και με το να μην διενεργεί τον απαιτούμενο εσωτερικό έλεγχο στα αρμόδια όργανά της προκειμένου να διαπιστώσει την τήρηση των εν λόγω διατάξεων και όρων. Η ένσταση αυτή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στην προαναφερόμενη διάταξη και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητα της.

Από την κατάθεση του μάρτυρα της ενάγουσας (ο εναγόμενος δεν εξέτασε μάρτυρες), που εξετάστηκε ενόρκως στο ακροατήριο και η κατάθεση του περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσια συνεδριάσεως του Δικαστηρίου τούτου, εκτιμώμενες καθεαυτή και σε συνδυασμό προς τις λοιπές αποδείξεις, κατά το λόγο της γνώσης και της αξιοπιστίας αυτού, λαμβανομένης υπόψη και της σχέσης του με την ενάγουσα, καθώς και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη προς άμεση απόδειξη και για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων εφόσον έχει επιτραπεί το εμμάρτυρο μέσο (άρθρα 336 παρ. 3, 339 και 395 Κ. Πολ.Δικ), αποδείχθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Μεταξύ των διαδίκων καταρτίστηκε έγγραφη σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, με την οποία η ενάγουσα ανώνυμη χρηματοστηριακή εταιρεία με την επωνυμία « Ε..... Α.Χ.Ε », μέλος του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών, ανέλαβε, έναντι αμοιβής, την υποχρέωση να διενεργεί αγορές και πωλήσεις μετοχών και άλλων κινητών αξιών στο όνομα και για λογαριασμό του εναγομένου. Στον όρο III αριθ. 2 και 3 του κεφαλαίου της σύμβασης με την ονομασία « Γενικοί Όροι Συναλλαγών » συμφωνήθηκε ότι « οι εντολές (παραγγελίες) του πελάτη προς την

Α.Χ.Ε δίδονται είτε από τον πελάτη αυτοπροσώπως είτε από τους αντιπροσώπους ή εκπροσώπους », καθώς και ότι « οι εντολές του πελάτη δίδονται είτε γραπτώς, ως εγγράφου νοουμένου και του τηλεομοιοτυπικού μηνύματος (FAX) είτε προφορικά και μέσω τηλεφώνου ». Επίσης στον όρο V αριθ. 1 του ίδιου κεφαλαίου ορίστηκε ότι « Ο πελάτης υποχρεούται α) να προκαταβάλει το αντίτιμο των μετοχών και εν γένει τίτλων, των οποίων παραγγέλλει την αγορά μέσω της Α.Χ.Ε καθώς και την προμήθεια της Α.Χ.Ε και τα εν γένει έξοδα της συναλλαγής και β) να καταθέτει τους τίτλους που παραγγέλλει στην Α.Χ.Ε να πωληθούν, πριν από τη χρηματιστηριακή συναλλαγή πωλήσεως των. Σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων αυτών η Α.Χ.Ε δικαιούται να μην εκτελεί εν όλων ή εν μέρει τις σχετικές εντολές ή να ακυρώνει την εκτέλεση αυτών. Σε περίπτωση εκτελέσεως των εντολών εκ μέρους της Α.Χ.Ε παρά την μη τήρηση των ως άνω υποχρεώσεων υποχρεούται ο πελάτης σε κατάθεση της αξίας των τίτλων (επί αγοράς) ή σε παράδοση των τίτλων (επί πωλήσεως) και σε καταβολή της προμήθειας της Α.Χ.Ε και των εν γένει εξόδων συναλλαγής το αργότερο μέχρι και τη δωδεκάτη μεσημβρινή της δεύτερης εργάσιμης ημέρας μετά την ημέρα κατάρτιση της συναλλαγής. Ο πελάτης καθίσταται την ημέρα εκείνη (δεύτερη εργάσιμη ημέρα μετά την ημέρα κατάρτισης της συναλλαγής) υπερήμερος αυτοδικαίως και χωρίς να απαιτείται όχληση του και ευθύνεται για κάθε ζημία της Α.Χ.Ε από την καθυστέρηση αυτή, θετική ή αποθετική (διαφυγόν κέρδος) ». Κατόπιν προφορικών εντολών του εναγομένου, οι οποίες δόθηκαν μέσω της εδρεύουσας στη Θεσσαλονίκη ανώνυμης εταιρείας λήψης και διαβίβασης εντολών (Α.Ε.Λ.Δ.Ε) με την επωνυμία « Σ..... ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ (..... Α.Ε.Λ.Δ.Ε)» στην ενάγουσα, η τελευταία προέβη, κατά το χρονικό διάστημα από 30.3.2000 έως 26.5.2000, στην πώληση και αγορά, επ' ονόματι και για λογαριασμό αυτού, μετοχών διαφόρων εταιρειών εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. Ειδικότερα, η ενάγουσα διενήργησε, για λογαριασμό του εναγομένου, τις ακόλουθες χρηματιστηριακές συναλλαγές : 1) στις 30.3.2000 αγόρασε 2.000 κοινές ονομαστικές μετοχές της εταιρείας « ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΟΛΟΥ » αντί τιμήματος 4.565 δραχμών/ μετοχή, συνολικού δε τιμήματος, μαζί με την προμήθεια της ενάγουσας και τα κάθε φύσεως έξοδα που βαρύνουν τον εναγόμενο, 9.240.037 δραχμών. Για την εν λόγω χρηματιστηριακή συναλλαγή η ενάγουσα εξέδωσε το προσκομιζόμενο και επικαλούμενο νομότυπα συντεταγμένο με αριθμό 750554 πινακίδιο εκτέλεσης εντολής, στο οποίο αναλυτικά απεικονίζεται αυτή. Στο τίμημα της παραπάνω συναλλαγής προστέθηκε και το ποσό των 97.545 δραχμών, χρεωστικό υπόλοιπο του χρηματιστηριακού λογαριασμού του εναγομένου από προηγούμενη συναλλαγή, με αποτέλεσμα το συνολικό χρεωστικό υπόλοιπο αυτού να ανέλθει στο

ποσό των 9.337.582 δραχμών, 2) στις 31.3.2000 αγόρασε 110 κοινές ονομαστικές μετοχές της αυτής ως άνω εταιρείας αντί τιμήματος 4.115 δραχμών/ μετοχή, συνολικού δε τιμήματος, μαζί με την προμήθεια της ενάγουσας και τα κάθε φύσεως έξοδα που βαρύνουν τον εναγόμενο, 455.676 δραχμών. Για την εν λόγω χρηματιστηριακή συναλλαγή η ενάγουσα εξέδωσε το προσκομιζόμενο και επικαλούμενο νομότυπα συντεταγμένο με αριθμό 751872 πινακίδιο εκτέλεσης εντολής, στο οποίο αναλυτικά απεικονίζεται αυτή. Στο τίμημα της παραπάνω συναλλαγής προστέθηκε και το ποσό των 9.337.582 δραχμών, χρεωστικό υπόλοιπο του χρηματιστηριακού λογαριασμού του εναγομένου από την αμέσως παραπάνω συναλλαγή, με αποτέλεσμα το συνολικό χρεωστικό υπόλοιπο αυτού να ανέλθει στο ποσό των 9.793.258 δραχμών, 3) στις 31.3.2000 πώλησε 110 κοινές ονομαστικές μετοχές της αυτής ως άνω εταιρείας αντί τιμήματος 4.250 δραχμών/ μετοχή, συνολικού δε τιμήματος, μαζί με την προμήθεια της ενάγουσας και τα κάθε φύσεως έξοδα που βαρύνουν τον εναγόμενο, 461.633 δραχμών. Για την εν λόγω χρηματιστηριακή συναλλαγή η ενάγουσα εξέδωσε το προσκομιζόμενο και επικαλούμενο νομότυπα συντεταγμένο με αριθμό 752463 πινακίδιο εκτέλεσης εντολής, στο οποίο αναλυτικά απεικονίζεται αυτή. Το τίμημα της παραπάνω συναλλαγής πιστώθηκε (αφαιρέθηκε) από το προαναφερόμενο υπόλοιπο του χρηματιστηριακού λογαριασμού του εναγομένου, με αποτέλεσμα το συνολικό χρεωστικό υπόλοιπο αυτού να ανέλθει στο ποσό των 9.331.625 δραχμών, 4) στις 26.5.2000 πώλησε 500 κοινές ονομαστικές μετοχές της αυτής ως άνω εταιρείας αντί του τιμήματος 4.500 δραχμών/ μετοχή, συνολικού δε τιμήματος, μαζί με την προμήθεια της ενάγουσας και τα κάθε φύσεως έξοδα που βαρύνουν τον εναγόμενο, 2.209.367 δραχμών. Για την εν λόγω χρηματιστηριακή συναλλαγή η ενάγουσα εξέδωσε το προσκομιζόμενο και επικαλούμενο νομότυπα συντεταγμένο με αριθμό 817023 πινακίδιο εκτέλεσης εντολής, στο οποίο αναλυτικά απεικονίζεται αυτή. Το τίμημα της παραπάνω συναλλαγής πιστώθηκε στο παραπάνω (χρεωστικό) υπόλοιπο του χρηματιστηριακού λογαριασμού του εναγομένου, με αποτέλεσμα το συνολικό χρεωστικό υπόλοιπο αυτού να ανέλθει στο ποσό των 7.122.258 δραχμών, ήδη 20.901,71 ευρώ. Για τις παραπάνω αγορές ο εναγόμενος δεν προκατέβαλε το τίμημα των μετοχών πριν από την κατάρτιση των συναλλαγών, ούτε προέβη σε καταβολή αυτού, ως και της προμήθειας και των εξόδων της ενάγουσας, εντός της συμφωνημένης προθεσμίας των δύο εργάσιμων ημερών μετά την κατάρτιση των συναλλαγών, αλλά ούτε και μετέπειτα παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις της ενάγουσας, με συνέπεια να καταστεί, έκτοτε, υπερήμερος. Πριν αλλά και μετά την άσκηση της ένδικης αγωγής και μέχρι την πρώτη συζήτηση αυτής, η ενάγουσα χρηματιστηριακή εταιρεία προέβη σε πώληση (εκκαθάριση) κάποιων μετοχών του χαρτοφυλακίου του εναγομένου, ως είχε προς

τούτο δικαίωμα από τη μεταξύ τους σύμβαση (όρος V αριθ. 2 του κεφαλαίου των γενικών όρων αυτής), πιστώνοντας στο χρηματιστηριακό λογαριασμό του τελευταίου το τίμημα εκ ποσού 4.972,67 ευρώ, με αποτέλεσμα το χρεωστικό του υπόλοιπο να μειωθεί στο ποσό των 15.929,04 ευρώ, όπως η ίδια άλλωστε ισχυρίζεται στην προσθήκη-αντίκρουση που κατέθεσε, ισχυρισμός που δεν μπορεί να ληφθεί ως παραίτηση , ως λανθασμένα η ενάγουσα δηλώνει, καθόσον δεν γίνεται νομότυπα (άρθρα 223, 295 παρ. 1 εδαφ. β΄, 297 Κ/Πολ.Δικ). Περαιτέρω, ο εναγόμενος αρνείται να καταβάλει το ως άνω ποσό στην ενάγουσα αν και έδωσε εντολή προς κατάρτιση των επίδικων χρηματιστηριακών συναλλαγών. Ειδικότερα , ενόψει του ότι εν προκειμένω, κατά τα ιστορούμενα στην κρινόμενη αγωγή, ο εναγόμενος-εντολέας έδωσε προφορικές και όχι έγγραφες εντολές προς την ενάγουσα, μέσω της ως άνω βοηθού εκπληρώσεως, συνεργαζόμενης με την τελευταία Α.Ε.Λ.Δ.Ε, όπως, άλλωστε, και ο ίδιος συνομολογεί με τις προτάσεις του, η κατάρτιση των ένδικων παρεπόμενων συμβάσεων χρηματιστηριακής παραγγελίας, η οποία (κατάρτιση) επιβεβαιώθηκε και από τον μάρτυρα της ενάγουσας, ως και το μέγεθος της εξ αυτών των παραγγελιών απαίτησης της ενάγουσας, αποδεικνύεται πλήρως από τα γνήσια και νομότυπα συντεταγμένα με αριθμούς 750554, 751872 και 752463 πινακίδια, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται στην παραπάνω μείζονα σκέψη στην αρχή της απόφασης, καθόσον μάλιστα δεν ανταποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος δεν έδωσε τις επίμαχες εντολές για την κατάρτιση των προαναφερομένων συναλλαγών. Επίσης, όπως αποδεικνύεται από τη σαφή κατάθεση του μάρτυρα της ενάγουσας, ο εναγόμενος ενημερωνόταν ανελλιπώς για τις χρηματιστηριακές συναλλαγές, που πραγματοποιούταν κατόπιν εντολών του, ως και για την κίνηση του χρηματιστηριακού λογαριασμού του, καθόσον η ενάγουσα απέστειλε σε αυτόν μηνιαία ενημερωτική κατάσταση, ενώ καθημερινά ενημέρωνε τη συνεργαζόμενη Α.Ε.Λ.Δ.Ε στέλνοντας της αντίγραφα των πινακιδίων εκτέλεσης εντολών. Περαιτέρω, όσον αφορά τον ισχυρισμό (ένσταση) του εναγομένου περί οικείου πταίσματος της ενάγουσας στην πρόκληση της ζημίας της, αυτός από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν αποδείχθηκε. Ειδικότερα, όπως ήδη αναφέρεται παραπάνω στο σκεπτικό της απόφασης, σύμφωνα με τον όρο V. 1 όρο της επίδικης σύμβασης παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, η ενάγουσα είχε δικαίωμα και όχι υποχρέωση να ζητεί από τον εναγόμενο- εντολέα της την προκαταβολή του αντίτιμου της αγοράς των μετοχών που διενεργούσε κατ' εντολή του, όπως επίσης είχε δικαίωμα και όχι υποχρέωση να προβαίνει σε πώληση αυτών των μετοχών (τη λεγόμενη χρηματιστηριακή εκκαθάριση) σε περίπτωση μη καταβολής του τιμήματος της αγοράς τους εντός δύο εργάσιμων ημερών από την κατάρτιση της σχετικής συναλλαγής. Ενόψει δε του ότι στην ένδικη περίπτωση, βάσει της συμβάσεως συνεργασίας

που η ενάγουσα είχε καταρτίσει με την παραπάνω Α.Ε.Λ.Δ.Ε, η τελευταία ευθύνονταν απέναντι στην χρηματιστηριακή εταιρεία αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τους πελάτες- εντολείς, των οποίων διαβίβαζε τις εντολές, για τις οφειλές αυτών από τις αγορές μετοχών, η ενάγουσα είχε εξασφαλίσει μία πρόσθετη εγγύηση για την είσπραξη των εν λόγω απαιτήσεων της και ως εκ τούτου δεν προέβη σε ολική εκκαθάριση του χαρτοφυλακίου του εναγομένου προς το σκοπό ικανοποίησης της ένδικης αξίωσης της. Σε κάθε περίπτωση, έπραξε τούτο για ένα μέρος των μετοχών του εναγομένου, όπως αναφέρεται πιο πάνω στο σκεπτικό. Άλλωστε, όπως προκύπτει από τη σαφή γραμματική διατύπωση των διατάξεων των άρθρων 92 του Ν. 2533/ 1997, 20 παρ. 1, 19 παρ. 2, 26 παρ.1 και 2 και 27 παρ. 1 του Ν. 3632/1928, που ο εναγόμενος επικαλείται προς περαιτέρω θεμελίωση της παραπάνω ένστασης του, αλλά και από το σκοπό των σχετικών νομοθετημάτων, σε περίπτωση αγοράς μετοχών δίχως προκαταβολή ή καταβολή του τιμήματος αυτών εντός τριών εργάσιμων ημερών από την κατάρτιση της σχετικής συναλλαγής, παρέχεται στις χρηματιστηριακές εταιρείες, άρα και στην ενάγουσα, το δικαίωμα να προβαίνουν σε εκκαθάριση (πώληση) των μετοχών του χαρτοφυλακίου του πελάτη – εντολέα τους, προκειμένου να εισπράξουν την αντίστοιχη απαίτηση τους. Δηλαδή, σε καμία περίπτωση, ούτε από την επίδικη σύμβαση, ούτε και από τη χρηματιστηριακή νομοθεσία, η ενάγουσα υποχρεούταν να πράξει τα παραπάνω. Ακολούθως κρίνεται απορριπτέα ως αβάσιμη η σχετική ένσταση του εναγομένου.

Κατόπιν όλων των παραπάνω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αγωγή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη εν μέρει και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 15.929,04 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επόμενη ημέρα της δεύτερης εργάσιμης ημέρας από την κατάρτιση της τελευταίας επίδικης συναλλαγής, μετά την παρέλευση της οποίας κατέστη υπερήμερος, σύμφωνα με τον αναφερόμενο παραπάνω στο σκεπτικό όρο της σύμβασης, και όχι από την τρίτη ημέρα από κάθε επίδικη συναλλαγή, όπως αβάσιμα ζητεί η ενάγουσα, ενόψει του ότι εν προκειμένω η τελευταία ζητεί τελικό χρεωστικό κατάλοιπο μετά από χρέωση και πίστωση (συμψηφισμό) του αντιτίμου επιμέρους συναλλαγών, έως την πλήρη εξόφληση. Η απόφαση πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή κατά ένα μέρος του επιδικασθέντος ποσού, όπως ειδικότερα αναφέρεται στο διατακτικό, καθόσον η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να επιφέρει σημαντική ζημιά στην ενάγουσα. Τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας που νίκησε πρέπει, κατά παραδοχή ως βάσιμου του σχετικού νομίμου αιτήματος της, να επιβληθούν στον εναγόμενο που ηττάται (άρθρα 176, 191, παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Υποχρεώνει τον εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των ευρώ δέκα πέντε χιλιάδων εννιακοσίων εννέα και τεσσάρων λεπτών (15.929,04), με το νόμιμο τόκο όπως αναφέρεται στο σκεπτικό της απόφασης.

Κηρύσσει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή για το ποσό των οκτώ χιλιάδων (8.000) ευρώ.

Επιβάλλει τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας σε βάρος του εναγομένου, ορίζοντας αυτά στο ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του, στις 27 Φεβρουαρίου 2004, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

- (1) Για την ετήσια χρηματιστηριακή παραγραφή βλ. μελέτη εις Επιθεώρηση Τραπεζικού Αξιογραφικού & Χρηματιστηριακού Δικαίου (σελ. 582 επ.) του Γ.Χ.Παλάζη "Η ΕΤΗΣΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ" (Εξ' αφορμής των 2969/2002 & 143/2002 αποφάσεων του Ειρηνοδικείου Αθηνών και Μονομελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης αντίστοιχα), βλ. όμως τις αντίθετες αποφάσεις που έκαναν δεκτή την ένσταση της ετήσιας χρηματιστηριακής παραγραφής εις **ΕΤρΑξΧρΔ 2003** τις αποφάσεις: ΠολΠρΑθ 6570/1990 σελ 1033, ΜονΠρΑθ 4118/2003 σελ. 1035 με παρατηρήσεις Γ. Χ. Παλάζη, ΜονΠρΡοδ 143/2002 σελ 673, ΕιρΑθ 2969/2002 σελ. 672, βλ. επίσης εις **ΕΤρΑξΧρΔ 2004** τις αποφάσεις: ΠολΠρΘεσ 965/2004 σελ 215, ΜονΠρΑθ 3106/2003 σελ 209, ΠολΠρΑθ 5025/2001 σελ 221(καθώς και την αδημ ΠολΠρΑθ 5026/2001), ΕιρΑθ 2550/2003 σελ.205, και εις ΔΕΕ 2001 ΜονΠρΑθ 2215/2001(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων) σελ 402, βλ επίσης εις **ΕΤρΑξΧρΔ 2004** την απόφαση ΕιρΑθ 603/2004 σελ..... με παρατηρήσεις ΓΧ Παλάζη και την απόφαση ΜονΠρΘεσ 12490/2004 σελ.... (και ΜονΠρΘεσ 12184/2004 αδημ.), ΜονΠρΚαστ 18/2004, σελ.....

(2) Η παραπάνω δημοσιευμένη απόφαση 718/2004 δεχόμενη ότι η καταριζόμενη μεταξύ μέλους του χρηματιστηρίου και πελάτη του σύμβαση χρηματιστηριακής παραγγελίας, υπόκειται ως προς την παραγραφή στις διατάξεις του Αστικού Δικαίου, προφανώς εννοεί την πενταετή παραγραφή. **Η ίδια όμως σύνθεση του Δικαστηρίου με την παλαιότερη απόφαση 426/2003 του**

ΜονΠρΑθ (βλ εις ΕΤρΑξΧρΔ 2004 σελ..... με παρατηρήσεις ΓΧ Παλάζη) έκανε δεκτό ότι η απαίτηση της ενάγουσας ΑΧΕ αφορά απαίτηση από αλληλόχρεο λογαριασμό, η οποία υπόκειται στην εικοσαετή παραγραφή του άρθρου 249 ΑΚ και όχι στην ετήσια χρηματιστηριακή παραγραφή του άρθρου 15 παρ 6 του ν. 3632/1928 αυτοαναιρώντας την παραπάνω δημοσιευμένη 718/2004 όπου έκανε δεκτή την πενταετή παραγραφή.

(3) επί της παραπάνω απόφασης έχει ασκηθεί έφεση ενώπιον του Εφετείου Αθηνών (20-1-2005) και αίτηση ασφαλιστικών μέτρων για το προσωρινά εκτελεστό και έχει χορηγηθεί προσωρινή διαταγή μέχρι τη συζήτηση της παρούσας αίτησης στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών

Γεώργιος Χ Παλάζης

Δικηγόρος (LLM)